

BİR YILDIZ DAHA KAYDI

Prof. Dr. Mükerrerem Hiç'in "Umumi İktisat ve İktisat Teorisi Kürsüsü'nde" başlayan asistanlığı 1980 yılında İktisat Bölümü'ne döndükten sonra bugüne kadar, İktisat Fakültesi'nin çatısı altında bir aile gibi, bir araya geldik. Ne var ki, bir doğa kanunu gereği, bir yaprak dökümü, yıldız kayması başlayacaktı. Bu kayma ve yaprak dökümünün hem İstanbul Üniversite'si hem de Türkiye için ne kadar büyük bir kayıp olduğunu, acaba hangi kelimelerle, hangi cümlelerle açıklamak imkânını bulacağız. Çünkü hele bir bilim adamının aramızdan ayrılmasından sonra, en zor işlerden biri de, O'nun hakkında bir yazı yazabilmektir. Hele içimizin sızladığı, yüzümüzün solduğu bir sırada...

Yarım yüzyıldan fazla bir sürede, binlerce öğrenci ve birçok bilim adamı yetiştiren Mükerrerem Hiç, hocalar hocasıydı. Öğrencilerinin akıl, mantık ve bilimle derslerini anlayabilmelerini ve sevmelerini sağladı. Görev sorumluluğu da yüksekti. Tutum ve davranışları, bir bilim adamının gerekli kıldığı seviyenin üstünde olduğu söylenebilir. Değer ve önem verdiği konularda tartışır, kendi görüşlerini açıklar ve yazardı.

Ayrıca, her şeyin zevkle yapılması ve verimin artırılması için o dersi ve o işi sevmekten başka bir faktör yoktur. O dönemlerde, çok toz bırakan beyaz tebeşir ve karatahta vardı. Kendini derse kaptıran Prof. Hiç, tebeşir tozlarından korkmadan, aynı sevgiyle üstü başı kar yağmış gibi gelirdi.

- Mükerreremciğim, bu ne hal?
- Aliciğim, ne yapalım tebeşirler böyle, sonrada, bu derste şekiller çok, bazen silip, ikinci defa anlatıyorum, daha sonra ceketine darbeler indirerek: "Bak Aliciğim, tebeşir tozları uçtu" diye gülümserdi. Prof. Hiç'i üst kademelere çıkaran bir faktör de, yorulmadan kitap, dergi yazıları ve makaleler yazması ve bunların ülke içinde ve dışında okuyucu kitlesi bulması olmuştur. Şu cümleleri de ekleyebiliriz: Bilim sevgisi ve araştırma hevesiyle, amacı her konuda herkese faydalı olmaktır.

Prof. Dr. Mükerrerem Hiç, yurt dışındaki, bilimsel toplantılara, seminerlere, konferanslara katılır ve bazı yabancı dergilerde de makaleler yazardı. Hatta dış ülkelerde zaman zaman dersler de verirdi. Yurt içinde de, aynı şekilde, yağmur, sıcak demeden, dış ülkelerdeki görevlerini yerine getirmeye çaba harcardı.

Mükerrerem Hiç, Atatürk'ü de, dostlarını da severdi. O halde Atatürk sevgisi, dost sevgisi, aile sevgisi, öğrenci sevgisi, ders verme sevgisi, bir de spor sevgisi. Levent'teki evlerinin yanında voleybol sahası vardı. Ara sıra orada voleybol oynar, eğlenirdik. Hocamızın, arabası vardı. Teşvikiye Kalıpçı sokakta otururdu, İstanbul Üniversitesine giderken o dar sokakları büyük fedakârlıklarla geçer ve beni alıp İktisat Fakültesi'ne gelirdik. Bu bakımdan Prof. Hiç, efendi değil, beyefendidir. Mümtaz ve müstesna bir şahsiyet sahibi olması da, ona sevgi ve saygı duyulmasını arttırmıştır.

Toprağınız bol, ruhunuz şad olsun.

Prof. Dr. Ali ÖZGÜVEN